

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zadorojnii Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019 și a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 09 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Radovschi Denis Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 12.07.2018-09.01.2019
2. instanța de apel: 07.02.2019-27.02.2019
3. instanța de recurs: 18.09.2019 - 29.01.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 09 ianuarie 2019, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Radovschi Denis Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei.

S-a încasat din contul lui Radovschi Denis în beneficiul statului suma de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Radovschi Denis în circumstanțe nestabilite de loc și timp, acționând cu intenție directă, având scopul transportării și păstrării drogurilor fără scop de înstrăinare, a intrat în posesia unei substanțe necunoscute, pe care a păstrat-o ilegal, pînă la 22 martie 2018, cînd în jurul orelor 23:00, în cadrul procesului-verbal de ridicare, de la Radovschi Denis, au fost ridicate 2 pachetele de polietilenă de tip zip-lock, în care se afla o substanță necunoscută, cu miros specific, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 32/12/1-R-1523 din 21 aprilie 2018, reprezintă substanța stupefiantă PVP, în cantitate de 0.974 g. (0490g. + 0484 g.materie uscată), în proporții mari, inclusă în tabelul nr. 1, „Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale”. Lista nr.1 substanțe stupefiante, aprobate prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.

1088, din 05 octombrie 2004.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Radovschi Denis a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, individualizată prin „*circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, fără scop de înstrăinare, după indicii calificativi - păstrarea, expedierea, transportarea drogurilor, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare*”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Radovschi Denis, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care față de dînsul să fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și să fie exclusă încasarea din contul acestuia a cheltuielilor judiciare.

În motivarea apelului a indicat:

-cu toate că toți participanții la proces au solicitat aplicarea față de inculpat a muncii neremunerate în folosul comunității, instanța de fond a ignorat acest fapt și nu a ținut cont de situația financiară a inculpatului care este una precară, deoarece are la întreținere mama sa care este bolnavă și necesită tratament medical, astfel că va fi în imposibilitatea de a achita suma amenzii care i s-a stabilit;

- în cazul său, aplicarea unei pedepse în formă de amendă penală va duce la înlocuirea pe viitor a acesteia, cu închisoare, din motivul imposibilității achitării;

- dînsul de la bun început a recunoscut integral vina și a colaborat activ cu organul de urmărire penală, astfel că este de acord să execute munca neremunerată în folosul comunității, dar și să nu fie dispusă încasarea de la el a cheltuielilor judiciare;

-sentința a fost pronunțată în absența sa, astfel că i-a fost expediată la domiciliul în limba pe care nu o posedă, motiv pentru care consideră că apelul declarat este înaintat în termen.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către inculpat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, analizând probele și coroborându-le între ele, prin prisma rigorilor art. 100 - art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că instanța de fond just și corect a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Radovschi Denis de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, aferent recunoașterii acestor probe de către inculpat, precum și a faptei reținute în rechizitoriu.

Așa fiind, instanța de apel a reiterat că, pe parcursul judecării cauzei penale în instanța de fond, condițiile examinării cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală au fost respectate pe deplin, cu atât mai mult nefiind admise și careva încălcări de ordin procedural la etapa dată, ceea ce determină caracterul legal și corect al actului judecătoresc de condamnare pronunțat în latura calificării juridice a acțiunilor inculpatului Radovschi D.

Verificînd în acest sens legalitatea sentinței contestate, instanța de apel a notat că, nu poate fi reținută o altă stare de fapt, și cu atît mai mult o altă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului Radovschi D., or, în atare context această acțiune depășește limitele judecării apelului declarat în interesele inculpatului.

Cu referire chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Radovschi D., instanța de apel a stabilit că, prima instanță just și argumentat a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, conform cărora la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așa dar, instanța de apel a considerat că instanța de fond just a individualizat pedeapsa penală, și corect a ajuns la concluzia că sancțiunea penală care va duce la corectarea și reeducarea inculpatului Radovschi D., este sancțiunea penală pecuniară.

Subsidiar, instanța de apel a notat că, în calitate de circumstanță atenuantă din categoria celor vizate la art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, în privința inculpatului Radovschi Denis s-a identificat comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave. La caz, nu s-au constatat careva circumstanțe agravante din rîndul celor specificate la art. 77 alin. (1) Cod penal.

În sensul dat, instanța de apel a reținut că inculpatul Radovschi Denis nu este angajat în cîmpul muncii, nu este căsătorit, are studii medii incomplete, nu este supus militar, nu se află la evidența medicului psihiatru/narcolog, date despre dizabilitate în privința acestuia lipsesc, totodată ultimul anterior nu a fost condamnat.

La fel, instanța de apel a conchis că la caz, sancțiunea care va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, în vederea neadmiterii pe viitor a abaterilor legale, precum și conștientizării de către acesta, cît și de alte persoane a pericolului faptei infracționale este sancțiunea penală în formă de amendă, anume în limitele stabilite prin actul judecătoresc contestat la caz.

Conform sancțiunii normei art. 217 alin. (2) Cod penal, comiterea acestei fapte se pedepsește cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an.

Așa dar, reducînd din limita maximă, și minimă $\frac{1}{4}$, noile limite admisibile pentru stabilirea pedepsei penale inculpatului Radovschi D. sînt de la 300 pînă la 525 unități convenționale, limite care au fost respectate pe deplin la stabilirea pedepsei, astfel că sancțiunea amenzii în cuantum de 500 unități convenționale, numită prin sentință se încadrează în noile limite, precum și în viziunea instanței de apel aceasta va duce pe deplin la corectarea și reeducarea inculpatului, în spiritul respectării cu

strictețe a rigorilor de drept.

În altă ordine de idei, instanța de apel a ținut să noteze că solicitarea inculpatului Radovschi D. privind numirea unei sancțiuni în formă de muncă neremunerată este contrară rigorilor art. 410 alin. (1) Cod de procedură penală, care indică că *„instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel”*.

Pornind de la aceste rigori de drept, instanța de apel a stabilit că este inadmisibilă aplicarea față de inculpatul Radovschi D. a unei sancțiuni penale educative în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, reieșind din faptul că această sancțiune este una mai aspră decât sancțiunea pecuniară, cu atât mai mult în situația în care apelul este declarat anume de inculpat, și nu este înaintat apelul de către procuror împotriva sentinței de condamnare în latura numirii pedepsei penale.

În viziunea instanței de apel, nu poate fi admis drept motiv pentru stabilirea altui tip de pedeapsă mai aspră decât cea numită, la solicitarea inculpatului, lipsa de surse financiare și prezența la întreținere a mamei Radovscaia Tamara, care este în etate și este diagnosticată cu mastectomie, așa cum a indicat Radovschi D. și a prezentat și înscrisuri întru confirmarea circumstanțelor menționate, în contextul în care acest argument este nejustificat, or mama ultimului beneficiază de pensie pentru limită de vârstă în mărime de 3309 lei 80 bani, iar pe parcursul perioadei de executare Radovschi D. are posibilitatea de achitare a amenzii și în etape, fără a se eschiva de la plata sancțiunii amenzii.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat că, nu poate fi numită inculpatului Radovschi D. sancțiunea în formă de muncă neremunerată în folosul comunității reieșind din faptul că, aceasta este una mai aspră sub aspectul aprecierii urmărilor prejudiciabile ale faptei infracționale, iar la stabilirea sancțiunii amenzii instanța de fond a identificat corect existența circumstanței atenuante, care a și generat aplicarea față de Radovschi Denis a celei mai blânde pedepse penale, în formă de amendă penală.

La capitolul soluționării de către instanța de fond a chestiunii privind încasarea cheltuielilor judiciare în cuantum de 1680 lei, pentru efectuarea și desfășurarea urmăririi penale, instanța de apel a considerat că instanța de fond la fel a acționat corect, legal și în limita solicitărilor formulate de către procuror.

În contextul acestor norme, instanța de apel a reținut că, în cadrul urmăririi penale au fost suportate cheltuieli în cuantum de 1680 lei, pentru întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/I-R-1523.

Sub aspectul precitat, instanța de apel a notat că, cheltuielile judiciare corect au fost dispuse spre încasare din contul inculpatului, în situația în care s-a adeverit pe deplin fapta infracțională comisă de către acesta, cu atât mai mult constatarea faptei infracționale a necesitat aceste cheltuieli în vederea stabilirii cu exactitate a tipului substanței stupefiante depistate la inculpatul Radovschi D., dar și a cantității

acesteia, circumstanțe importante pentru încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz sânt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Zadorojnîi A. în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, în partea numirii pedepsei și încasării cheltuielilor de judecată, cu rejudecarea cazei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Radovschi D. să-i fie numită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și să fie exclusă încasarea din contul acestuia a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică.

În motivarea recursului indică:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de a respinge cerințele apelantului în interesele lui Radovschi D.;

- apelantul a rămas „neauzit”, or, instanța de apel nu a examinat argumentele invocate de apelant și nu a motivat în modul convenit soluția de a respinge solicitările apelantului, dar a verificat aspectele cu care inculpatul din start a fost de acord și le-a contestat. Chiar în ședința instanței de apel, inculpatul Radovschi D. a declarat, că susține pe deplin declarațiile date la urmărirea penală și instanța de fond, este de acord cu probele și calificarea faptei, vina o recunoaște integral, menține poziția anterioară și solicită să fie admis apelul cu casarea sentinței și aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată, din motiv că nu are posibilitatea să achite amenda, deoarece locuiește cu mama care este bolnavă și care este la pensie;

- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii. Instanța apel a hotărât de a respinge apelul declarat în interesele inculpatului;

- instanțele inferioare aplicând prevederile legale citate supra, au ignorat situația concretă a lui Radovschi D., care a rămas fără lucru (fapt constatat de instanța de fond și confirmat prin sentința), are la întreținere mama sa, care este bolnavă de cancer și necesită tratament medical cu cheltuieli, este în imposibilitatea de a achita suma amenzii care i s-a stabilit;

- instanța de apel nu a reparat erorile instanței de fond, care prin sentința din 09.01.2019 a încurcat sancțiunea;

- Legea prevede, reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege și în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității;

- referitor la cheltuielile de judecată, instanțele inferioare în mod incorect le-au încasat din contul inculpatului, fiind incorect aplicată legea, iar soluția nu corespunde prevederilor art. 227 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală;

- din materialele cauzei rezultă că, nu a fost efectuată nici o expertiză, iar raportul nr.34/12/1 -R-1523 din 21 aprilie 2018, fiind de constatare nu poate fi considerat ca efectuat în cadrul expertizei.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea recursului, deoarece criticile formulate sunt nefondate,

iar instanța de apel la stabilirea pedepsei s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal. Instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei stabilite inculpatului, aplicându-i lui Radovschi D. o pedeapsă echitabilă. Cu referire la afirmațiile recurentului, precum că prima instanță eronat a încasat de la inculpat cheltuielile judiciare în contul statului, a menționat că instanța de apel a adoptat soluția în conformitate cu prevederile art. 143 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Colegiul penal constată că, avocatul Zadorojnî A. în numele inculpatului, în recursul declarat contestă decizia instanței de apel sub aspectul stabilirii pedepsei sub formă de amendă inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că *„hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speță nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 217 alin. (2) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel fiind întemeiat argumentată, fără careva divergențe.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama

de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Studiind conținutul recursului declarat, Colegiul constată că avocatul a invocat aplicarea neîntemeiată a pedepsei sub formă de amendă.

În acest sens, Colegiul reține că acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, sancțiunea căruia prevede: “ *amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an*”. Această infracțiune, clasificându-se ca infracțiune ușoară, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal.

Instanța de recurs atestă, că prima instanță, examinând cauza pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, a stabilit inculpatului, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, soluție menținută de către instanța de apel.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul consideră necesar de specificat faptul că, sancțiunea art. 217 alin. (2) Cod penal, prevede următoarele pedepse alternative: amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare.

Astfel, în cazul în care sancțiunea articolului prevede pedepse alternative, individualizarea categoriei pedepsei se începe de la pedeapsa cea mai blândă, care întotdeauna este înscrisă prima în sancțiune conform ierarhiei pedepselor legiferaute în art. 62 Cod penal. La individualizarea categoriei pedepsei, instanța de judecată trebuie să țină cont de criteriile prevăzute de art. 75 Cod penal și scopurile pedepsei prevăzute în art. 61 Cod penal.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o

pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanțele de fond la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsă au aplicat inculpatului pedeapsă sub formă de amendă, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepselor mai aspre prevăzute de sancțiunea articolului în baza căruia este condamnat inculpatul, adică munca neremunerată în folosul comunității și închisoare.

Astfel, în viziunea Colegiului, instanța de apel întemeiat ținând cont de toate circumstanțele cauzei ce au fost invocate și de către recurent în cererea de recurs, și anume de faptul că infracțiunea săvârșită de Radovschi D. se atribuie la categoria celor ușoare, în calitate de circumstanță atenuantă din categoria celor vizate la art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, în privința inculpatului Radovschi D. s-a identificat comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni, nu s-au constatat careva circumstanțe agravante din rîndul celor specificate la art. 77 alin. (1) Cod penal, inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, nu este căsătorit, are studii medii incomplete, nu este supus militar, nu se află la evidența medicului psihiatru/narcolog, date despre dizabilitate în privința acestuia lipsesc, totodată ultimul anterior nu a fost condamnat, corect a conchis că scopul pedepsei va fi atins prin aplicarea celei mai blânde categorii de pedeapsă, ce este înscrisă prima în sancțiunea art. 217 alin. (2) Cod penal și anume amenda.

Totodată, instanța de apel întemeiat a indicat și faptul că, este inadmisibilă aplicarea față de inculpatul Radovschi D. a unei sancțiuni penale educative în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, reieșind din faptul că această sancțiune este una mai aspră decît sancțiunea pecuniară, cu atît mai mult în situația în care apelul este declarat anume de inculpat, și nu este înaintat apelul de către procuror împotriva sentinței de condamnare în latura numirii pedepsei penale.

Mai mult ca atît, instanța de apel s-a expus just și asupra faptului că, nu poate fi admis drept motiv pentru stabilirea altui tip de pedeapsă mai aspră decît cea numită, la solicitarea inculpatului, lipsa de surse financiare și prezența la întreținere a mamei Radovscaia T., care este în etate și este diagnosticată cu mastecomtomie, așa cum a indicat Radovschi D. și a prezentat și înscrisuri întru confirmarea circumstanțelor menționate, în contextul în care acest argument este nejustificat, or, mama ultimului beneficiază de pensie pentru limită de vîrstă în mărime de 3309 lei 80 bani, iar pe parcursul perioadei de executare Radovschi D. are posibilitatea de achitare a amenzii și în etape, fără a se eschiva de la plata sancțiunii amenzii.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, instanța de apel a motivat faptul neaplicării pedepsei cu muncă neremunerată în privința inculpatului și întemeiat a reținut că, nu poate fi numită inculpatului Radovschi D. sancțiunea în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, reieșind din faptul că aceasta este una mai aspră sub aspectul aprecierii urmărilor prejudiciabile ale faptei infracționale, iar la

stabilirea sancțiunii amenzii instanța de fond a identificat corect existența circumstanței atenuante, care a și generat aplicarea față de Radovschi D. a celei mai blânde pedepse penale, în formă de amendă penală, din care considerent Colegiul penal respinge critica recurentului, precum că apelantul a rămas „neuzit”, or, instanța de apel nu a examinat argumentele invocate de apelant și nu a motivat în modul cuvenit soluția de a respinge solicitările apelantului, dar a verificat aspectele cu care inculpatul din start a fost de acord și le-a contestat.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile inculpatului precum că pedeapsa aplicată de instanța de apel este prea aspră și că urma să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, instanțele ierarhic inferioare, au realizat o individualizare corectă a pedepsei atât sub aspectul categoriei acesteia cât și a cuantumului, în acord cu ansamblul criteriilor prevăzute de art. art. 75, 78 Cod penal, inclusiv gradul de pericol social concret al faptei comise, cât și personalitatea inculpatului, astfel încât acestea să conducă la realizarea scopului și funcțiilor pedepsei, după cum sunt stabilite prin dispozițiile art. 61 Cod penal.

În consecință, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspund atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată, reieșind din criticele expuse de avocatul Zadorojnîi A. în numele inculpatului, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel și din considerentul că, a menținut soluția primei instanțe, prin care a fost admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la Radovschi D. a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 1680 lei.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

Dispozițiile art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, stipulează că cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Instanța de recurs reține că, în prezenta cauză penală, a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale, fiind întocmit raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/l-R-1523 din 21 aprilie 2018, pentru care a fost achitată suma de 1680 lei.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal constată că, această instanță a dispus menținerea sentinței prin care a fost admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la Radovschi D. a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 1680 lei, motivându-și soluția prin faptul că, cheltuielile judiciare corect au fost dispuse spre încasare din contul inculpatului, în situația în care s-a adeverit pe deplin fapta infracțională comisă de către acesta, cu atît mai mult constatarea faptei infracționale a necesitat aceste cheltuieli, în vederea stabilirii cu exactitate a tipului substanței stupefiante depistate la inculpatul Radovschi D., dar și a cantității acesteia, circumstanțe importante pentru încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat.

În urma celor expuse, Colegiul penal atestă că, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/l-R-1523 din 21 aprilie 2018, a fost ordonat și efectuat în cadrul procesului penal, fiind achitat pentru întocmirea acestuia din sumele alocate de stat, astfel, pînă la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii cheltuielile au fost avansate de stat, cheltuieli, care după condamnarea acestuia pot fi recuperate de la condamnat. Astfel, Colegiul penal reține că raportul de constatare tehnico-științifică fiind efectuat în cadrul cauzei penale în care instanțele de fond au constatat vinovăția lui Radovschi D. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, aceste instanțe, just la solicitarea procurorului au dispus ca inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că la caz instanțele și-au motivat eficient soluția de admitere a solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sînt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanțelor de fond referitoare la admiterea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind

încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

În cele din urmă, Colegiul penal, consideră că nu este incident în speță cazul de casare invocat de către avocatul Zadorojnîi A. în numele inculpatului, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate, în partea individualizării pedepsei și dispoziției referitoare la cheltuielile judiciare.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în cauza penală în privința lui **Radovschi Denis Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 29 ianuarie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie